

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
89/C 55/01	ECU.....	1
89/C 55/02	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)	2
89/C 55/03	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af NPK-gødningsstoffer med oprindelse i Jugoslavien, Polen, Rumænien og Ungarn	3
89/C 55/04	Meddelelse om det forestående ophør af visse antidumpingforanstaltninger	4
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
89/C 55/05	Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte	6

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

3. marts 1989

(89/C 55/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,5232	Spanske pesetas	129,701
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,7121	Portugisiske escudos	171,488
Tyske mark	2,07556	US-dollars	1,12784
Nederlandske gylde	2,34263	Schweizerfrancs	1,77691
Pund sterling	0,654387	Svenske kroner	7,13300
Danske kroner	8,08828	Norske kroner	7,59598
Franske francs	7,06251	Canadiske dollars	1,34551
Italienske lire	1532,45	Østrigske schilling	14,6168
Irske pund	0,779431	Finske mark	4,85308
Græske drakmer	174,679	Yen	144,307
		Australske dollars	1,38982
		Newzealandske dollars	1,82203

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)

(89/C 55/02)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2444/88 af 3. august 1988 om særlige interventionsforanstaltninger for byg i Spanien (EFT nr. L 211 af 4. 8. 1988, s. 15)	2. 3. 1989	80,40 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2470/88 af 5. august 1988 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II (undtagen Sovjetunionen), III (undtagen Sovjetunionen), IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 213 af 6. 8. 1988, s. 7)	2. 3. 1989	bud forkastet
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/88 af 5. august 1988 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af byg til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 213 af 6. 8. 1988, s. 13)	2. 3. 1989	66,95 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3575/88 af 17. november 1988 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af majs til lande i zone I, II (undtagen Sovjetunionen), III (undtagen Sovjetunionen), IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer (EFT nr. L 312 af 18. 11. 1988, s. 10)	2. 3. 1989	79,90 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 212/89 af 27. januar 1989 om særlige interventionsforanstaltninger i Tyskland (EFT nr. L 25 af 28. 1. 1989, s. 67)	2. 3. 1989	bud forkastet

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af NPK-gødningsstoffer med oprindelse i Jugoslavien, Polen, Rumænien og Ungarn

(89/C 55/03)

Kommissionen har modtaget en klage, hvori det påstås, at NPK-gødningsstoffer med oprindelse i Jugoslavien, Polen, Rumænien og Ungarn importeres til dumpingpriser, hvorved der påføres en erhvervsgren i Fællesskabet skade.

Klager

Klagen er indgivet af EFMA/CMC-Engrais, Fællesmarkedsudvalget for Nitrogen- og Fosfatgødningsindustrien, som repræsenterer 90 % af produktionen i Fællesskabet af NPK-gødningsstoffer.

Vare

Den vare, der påstås importeret til dumpingpriser, er NPK-gødningsstoffer, som indeholder de tre vigtigste plantenæringsstoffer, nitrogen, fosfat og kalium. Disse gødningsstoffer henhører under KN-kode 3105 20 10 og 3105 20 90.

Dumping

Da Polen, Rumænien og Ungarn ikke er lande med markedsøkonomi, er påstanden om, at der finder dumping sted, baseret på en sammenligning af disse tre landes eksportpriser med hjemmemarkedspriserne i et land med markedsøkonomi, Jugoslavien.

Klagerne foreslog Jugoslavien som det bedst egnede land med markedsøkonomi, hvis hjemmemarkedspriser kunne anvendes som grundlag for fastlæggelsen af den normale værdi, idet den jugoslaviske produktionsproces er den samme som i de øvrige eksportlande.

For Jugoslaviens vedkommende blev eksportpriserne sammenlignet med den normale værdi fastsat på grundlag af de jugoslaviske hjemmemarkedspriser.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige for alle fire lande.

Skade

Det gøres gældende, at importen til Fællesskabet fra de pågældende fire lande steg fra 207 000 tons i 1983/84 til 438 000 tons i 1987/88; selv om nævnte eksportlandes markedsandele ikke var store for så vidt angår Fællesskabet som helhed, var der ikke desto mindre tale om en betydelig stigning, og markedsandelene var særligt store på de mest berørte markeder, Tyskland og Danmark. Den markedsandel, som importen fra de pågældende fire lande tegner sig for, steg fra 5,9 % i 1983/84 til 10,9 % i 1987/88 i Tyskland og fra 3,8 % til 12,2 % i Danmark i samme periode. I Fællesskabet som helhed var der tale

om en forøgelse af de fire landes markedsandel fra 1,4 % til 3,3 % i nævnte periode.

Det påstås, at denne import har haft til følge, at produktionen i Fællesskabet af NPK-gødningsstoffer er faldet fra ca. 15 800 tons i 1984/85-sæsonen til 14 800 tons i 1987/88 sæsonen.

Hvad angår markedsandelen i Fællesskabet medførte nedgangen i fællesskabsproducenternes salg et fald i markedsandelen fra 93 % til 90 % i samme periode.

Klagerne gør endvidere gældende, at importen bidrog til lukningen af flere produktionsanlæg i perioden fra 1983 til 1988, navnlig i Tyskland, Frankrig og Spanien. Den samlede kapacitet, der blev nedlagt i Fællesskabet i denne periode, androg mere end 2 mio tons om året.

Alle producenter i Tyskland, Danmark, Italien, Spanien og mange andre producenter i andre medlemsstater påstås at have lidt betydelige tab i 1987.

Procedure

Kommissionen har efter konsultationer fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at begrunde iværksættelsen af en procedure, og har indledt en undersøgelse i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 (*).

Interesserede parter kan tilkendegive deres mening skriftligt, specielt ved at besvare det spørgeskema, der er tilsendt de parter, som vides berørt af sagen, og ved at fremlægge beviser til støtte herfor. Kommissionen vil endvidere høre parter, der i forbindelse med ovennævnte fremlæggelse af deres synspunkter anmoder herom, såfremt de kan godtgøre, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren.

Denne meddelelse offentliggøres i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), i ovennævnte forordning.

Tidsfrist

Oplysninger om sagen, eventuelle argumenter vedrørende påstanden om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og anmodninger om at blive hørt indgives skriftligt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Forbindelser med Tredjelande, Afdeling I/C/1, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (*), senest 30 dage

(*) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

(*) Telex COMEU B 21877, telefax (32-2) 235 65 05.

efter offentliggørelsen af denne meddelelse eller, for så vidt angår parter, der vides berørt af sagen, 30 dage efter modtagelsen af følgeskrivelsen til ovennævnte spørgeskema, alt efter hvilken dato der måtte være den seneste. Nævnte skrivelse anses for at være modtaget syv dage efter afsendelsesdatoen.

Har Kommissionen ikke modtaget de ønskede oplysninger og argumenter i den rette form inden udløbet af ovennævnte frist, kan Fællesskabets myndigheder i medfør af artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 træffe foreløbig eller endelig afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Meddelelse om det forestående ophør af visse antidumpingforanstaltninger

(89/C 55/04)

1. Kommissionen meddeler, at medmindre der er indledt en fornyet undersøgelse i henhold til nedenstående procedurer, ophørte nedenfor anførte antidumpingforanstaltning inden for en frist på seks måneder som omhandlet i artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾.

2. Procedure

En berørt part kan indgive en skriftlig anmodning om en fornyet undersøgelse. Denne anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade. De berørte parter kan endvidere tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, såfremt de finder, af de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og såfremt der er særlige grunde til, at de bør høres mundtligt.

3. Tidsfrist

Berørte parter anmodninger om en fornyet undersøgelse og anmodninger om at blive hørt indgives skriftligt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Forbindelser med Tredjelande, Afdeling I/C/2, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles ⁽²⁾, senest 30 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse eller, for så vidt angår fællesskabsvirksomheder, der vides berørt af sagen, 30 dage efter datoen for modtagelsen af skrivelsen med underretning om det forestående ophør af ovennævnte foranstaltninger, alt efter hvilken dato der måtte være den seneste. Nævnte skrivelse anses for at være modtaget syv dage efter afsendelsesdatoen.

Har Kommissionen ikke modtaget en anmodning om fornyet undersøgelse i den rette form inden udløbet af ovennævnte frist, kan den se bort fra anmodningen, og den pågældende foranstaltning ophører automatisk i henhold til artikel 15, stk. 1, i ovennævnte forordning.

4. Iværksætter Kommissionen en fornyet undersøgelse af den pågældende foranstaltning, offentliggør den en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden udløbet af den pågældende femårsperiode. Foranstaltningerne forbliver i kraft indtil resultatet af undersøgelsen foreligger.

5. Denne meddelelse offentliggøres i overensstemmelse med artikel 15 i ovennævnte forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ Telex COMEU B 21877; telefax (32-2) 365 65 05.

Vare	Oprindelses- eller eksportland	Forholdsregel	Reference (EFT nr.)
Gartnerglas	Tjekkoslavakiet Den Tyske Demokra- tiske Republik Ungarn Polen Rumænien Sovjetunionen	Tilsagn	L 224 af 21. 8. 1984
Profilér af jern og stål	Den Tyske Demokra- tiske Republik	Tilsagn	L 227 af 24. 8 1984

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte

KOM(88) 780 endelig udg. — SYN 174

(Forelagt af Kommissionen den 3. januar 1989)

(89/C 55/05)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det påhviler medlemsstaterne at beskytte offentligheden med ukorrekte resultater af vejeoperationer med ikke-automatiske vægte, når disse bruges til bestemte anvendelseskategorier;

medlemsstaterne har ufravigelige bestemmelser vedrørende navnlig de nødvendige præstationskrav til ikke-automatiske vægte i form af specifikke metrologiske og tekniske krav, tillige med inspektionsprocedurer før og efter ibrugtagningen; sådanne bestemmelser medfører ikke nødvendigvis forskellige beskyttelsesniveauer i de forskellige medlemsstater, men de indbyrdes forskelle medfører hindringer for samhandelen i Fællesskabet;

de nationale beskyttelsesbestemmelser bør harmoniseres for at sikre den fri bevægelighed for ikke-automatiske vægte, uden at medlemsstaternes nuværende, velbegrundede beskyttelsesniveau forringes;

uanset den regel om fri bevægelighed for varer, der er en af Fællesskabets grundregler, må hindringer for den fri

bevægelighed, som skyldes forskelle mellem nationale forskrifter om markedsføring, ifølge gældende fællesskabsret, accepteres i det omfang de er nødvendige for at opfylde ufravigelige krav; harmoniseringen af lovgivningen bør derfor i det foreliggende tilfælde begrænses til de forskrifter, som er nødvendige for at sikre, at ikke-automatiske vægte opfylder de væsentlige metrologiske og præstationsmæssige krav; da disse krav er væsentlige, bør de erstatte de nationale forskrifter på området;

dette direktiv bør derfor kun indeholde de væsentlige og ufravigelige krav; for at lette beviset for overholdelsen af disse væsentlige krav er det nødvendigt at have harmoniserede standarder på europæisk plan, navnlig for så vidt angår metrologiske, udformnings- og konstruktionsmæssige karakteristika, således at vægte, som opfylder disse harmoniserede standarder, må anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav; sådanne harmoniserede europæiske standarder udarbejdes af private organer og bør bevare deres ikke-bindende status;

i dette øjemed anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) som organer med kompetence til at varetage harmoniserede standarder i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og de to organer, som blev undertegnet den 13. november 1984; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (Europæisk Standard eller Harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af de to organer eller af dem begge efter henstilling fra Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ og de allerede nævnte generelle retningslinjer;

(¹) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

det er nødvendigt at kontrollere overensstemmelsen med de relevante metrologiske og tekniske krav for at beskytte brugere og tredjemænd effektivt; de nuværende kontrolprocedurer er ikke de samme i de forskellige medlemsstater; for at undgå gentagen kontrol, der samtidig er til hinder for disse vægtes frie bevægelighed, bør medlemsstaterne anerkende hinandens kontrol; for at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen bør der bl.a. fastsættes harmoniserede fællesskabsprocedurer og foretages en harmonisering af de kriterier, som benyttes, når der skal udpeges organer, som er ansvarlige for udførelsen af de enkelte opgaver i forbindelse med disse kontrolprocedurer;

CE-overensstemmelsesmærket på en ikke-automatisk vægt viser, at denne opfylder bestemmelserne i dette direktiv og derfor gør det unødvendigt at gentage allerede udførte overensstemmelsesvurderinger;

der bør træffes foranstaltninger, der skal bidrage til gradvis at gennemføre det indre marked i en periode, der udløber den 31. december 1992; det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvori den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital er sikret —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde, markedsføring, fri bevægelighed

Artikel 1

1. En vægt defineres som et selvstændigt instrument eller et system til bestemmelse af et legemes masse ved anvendelse af tyngdekraftens påvirkning af dette legeme. Masseværdien for legemet skal angives.

Et system er et sæt indbyrdes forbundne anordninger til udførelse af en vejeopgave. Et selvstændigt instrument kan være en del af et større system.

En ikke-automatisk vægt defineres som en vægt, der kræver en operatørs medvirken for at foretage en massebestemmelse.

En ikke-automatisk vægt kan desuden angive og/eller udskrive mængdeværdier direkte udledt af legemets masseværdi.

Et ikke-automatisk måleinstrument til måling af masserelaterede mængder eller masseudledte værdier er en ikke-automatisk vægt som defineret ovenfor, såfremt det anvender tyngdekraftens påvirkning, og såfremt og kun for så vidt det angiver masseværdier.

Dette direktiv gælder alle ikke-automatiske vægte, i det følgende benævnt »vægte«.

2. Der er i dette direktiv tale om følgende anvendelses kategorier:

- a) 1) Kommercielle transaktioner
- 2) Bestemmelse af en afgift, told, skat, bonus, bøde, godtgørelse eller betaling af lignende art
- 3) Anvendelse af en lovbestemmelse og afgivelse af en ekspertudtalelse
- 4) Helbredsovervågning, diagnose og behandling af sygdomme og lidelser inden for medicinsk (læge- og dyrlæge) praksis

b) Alle andre anvendelser end de i litra a) anførte.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at vægte kun markedsføres og tages i anvendelse, såfremt de — korrekt installeret og anvendt til de formål, de er bestemt til — opfylder de bestemmelser i dette direktiv, som finder anvendelse på dem.

Artikel 3

1. Vægte til brug ved en hvilken som helst af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelser, skal opfylde de i bilag I anførte væsentlige krav. Indgår vægten i et system, er alle anordninger i systemet, som ikke er involveret i nogen af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelser, fritaget fra dette krav.

2. Vægte, som ikke bruges til nogen af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelser, behøver ikke opfylde de i bilag I anførte væsentlige krav, men kan gøre det, såfremt fabrikanten ønsker det.

Opfylder de ikke de væsentlige krav, skal de fremstilles i overensstemmelse med god teknisk praksis i en af medlemsstaterne. Opfylder vægtene de i bilag I anførte væsentlige krav, kan de, såfremt fabrikanten ønsker det, underkastes den i artikel 8 anførte overensstemmelsesvurdering.

Artikel 4

Medlemsstaterne må ikke hindre markedsføring og ibrugtagning af vægte, som opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

1. Vægte, som er i overensstemmelse med de relevante nationale standarder til gennemførelse af de harmoniserede standarder, som opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, anses af medlemsstaterne som værende i overensstemmelse med de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav.

2. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* referencerne til de i stk. 1 omhandlede harmoniserede standarder.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne til de i stk. 1 omhandlede nationale standarder.

Artikel 6

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder ikke fuldt ud opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, indbringer Kommissionen eller den pågældende medlemsstat sagen for det stående udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«, og begrundet dette. Udvalget afgiver uforøvet en udtalelse.

I lyset af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt det er nødvendigt at tilbagekalde disse standarder fra de i artikel 5, stk. 2, omhandlede offentliggørelser.

Artikel 7

1. Finder en medlemsstat, at vægte forsynet med det i bilag II, afsnit 2 til 4 omhandlede CE-typegodkendelsesmærke ikke opfylder kravene i dette direktiv, når de er rigtigt installeret og anvendes til de formål, de er bestemt til, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at trække disse produkter tilbage fra markedet eller hindre eller begrænse deres markedsføring.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående Kommissionen om enhver foranstaltning af denne art og

oplyser grundene til sin beslutning og navnlig, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes

- a) at vægten, når den ikke opfylder kravene i de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder, heller ikke opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav
- b) ukorrekt anvendelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder
- c) mangler ved de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder selv.

2. Kommissionen indleder konsultationer med de berørte parter snarest muligt.

Efter konsultationerne underretter Kommissionen omgående den medlemsstat, som iværksatte aktionen, om resultatet af konsultationerne. Finder Kommissionen, at foranstaltningen er begrundet, underretter den tillige omgående de øvrige medlemsstater.

Såfremt foranstaltningen blev truffet af medlemsstaten på grund af formodede mangler ved standarderne, forelægger Kommissionen efter at have rådført sig med de berørte parter sagen for udvalget inden to måneder — såfremt den medlemsstat, som har truffet foranstaltningerne, har til hensigt at fastholde dem — og indleder de i artikel 6 omhandlede procedurer.

3. Hvor en vægt, som ikke opfylder bestemmelserne, er forsynet med CE-typegodkendelsesmærke, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger mod den, der har anbragt mærket, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sikrer, at medlemsstaterne holdes underrettet om udviklingen i og resultatet af denne procedure.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 8

1. I dette direktiv skelnes mellem fremstilling af standardvægte og fremstilling af ikke-standardvægte, idet der ved fremstilling af ikke-standardvægte forstås fremstilling af en enkelt vægt eller en begrænset serie vægte, og som typisk men ikke nødvendigvis indebærer kundespecificerede vægte, vægte til specielle formål og lignende.

Fremstilling af standardvægte

2. Vægte til brug ved enhver af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelser skal underkastes den i bilag II, afsnit 1, omhandlede EF-typeundersøgelse.

3. Vægte, som ikke bruges til noget af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelsesformål, og som opfylder de i bilag I omhandlede væsentlige krav, kan efter fabrikantens valg underkastes den i bilag II, afsnit 1, omhandlede EF-typeundersøgelse.

4. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde behøver vægte, som ikke anvender nogen elektronisk anordning, og i hvilke lastemålingsanordningen ikke anvender nogen fjeder til afbalancering af lasten, ikke at underkastes den nævnte EF-typeundersøgelse men kan efter fabrikantens valg underkastes en sådan undersøgelse.

5. De i stk. 2 omhandlede vægte, herunder vægte fritaget fra EF-typeundersøgelsen af de i stk. 4 omhandlede grunde, skal inden ibrugtagningen efter fabrikantens valg underkastes

— enten den i bilag II, afsnit 2, omhandlede EF-erklæring om produktionsoverensstemmelse (type 2)

— eller den i bilag II, afsnit 3, omhandlede EF-verifikation (type 1).

6. De i stk. 3 omhandlede vægte, som er underkastet EF-typeundersøgelsen, eller som er fritaget fra denne af de i stk. 4 omhandlede grunde, kan efter fabrikantens valg inden ibrugtagningen underkastes en hvilken som helst af de i stk. 5 omhandlede procedurer.

Fremstilling af ikke-standardvægte

7. Vægte, som anvendes til et af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, skal hver især underkastes den i bilag II, afsnit 4, omhandlede EF-verifikation (type 2).

8. Vægte, som ikke anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, og som opfylder de i bilag I fastsatte væsentlige krav, kan efter fabrikantens valg underkastes den i bilag II, afsnit 4, omhandlede EF-verifikation (type 2).

Fælles bestemmelser

9. Dokumenter og korrespondance vedrørende de i stk. 2 til 8 omhandlede procedurer skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor de nævnte procedurer vil blive gennemført, eller på et sprog, som accepteres af det ansvarlige inspektionsorgan.

Artikel 9

1. Enhver medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de inspektionsorganer, den har udpeget til at udføre opgaver under de i artikel 8 omhandlede procedurer, de specifikke opgaver,

hvert organ har fået tildelt, samt identifikationskoderne for de udpegede organer.

Kommissionen offentliggør listen over de udpegede organer sammen med de opgaver, de har fået tildelt, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og sikrer, at listen holdes ajour.

2. Medlemsstaterne anvender de i bilag V anførte minimumskriterier for godkendelse af inspektionsorganer. Organer, som opfylder kriterier, der er fastsat i relevante harmoniserede standarder, antages at opfylde de i bilag V omhandlede kriterier.

3. En medlemsstat, som har udpeget et inspektionsorgan, tilbagekalder denne udpegelse, såfremt organet ikke længere opfylder de i stk. 2 omhandlede udpegelseskriterier. Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

KAPITEL III

CE-typegodkendelsesmærke og påskrifter

Artikel 10

1. CE-typegodkendelsesmærket og de krævede supplerende data som beskrevet i bilag IV skal anbringes på vægten i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

2. Anbringelse på vægtene af mærker, som vil kunne forveksles med CE-typegodkendelsesmærket, er forbudt.

Artikel 11

Konstateres det, at anbringelsen af CE-mærket på vægte er uberettiget, fordi

— de ikke opfylder de i artikel 5, stk. 1, omhandlede relevante standarder

— de ikke er i overensstemmelse med en godkendt type

— de er i overensstemmelse med en godkendt type, som ikke opfylder de væsentlige krav, som gælder for denne, eller fordi

— fabrikanten ikke har opfyldt sine forpligtelser i medfør af EF-overensstemmelseserklæringen (type 2).

Skal inspektionsorganet tilbagekalde EF-typegodkendelsesattesten og/eller i givet fald godkendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Artikel 12

Når en vægt, som skal anvendes til et af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, indgår i et system, og hvor dette system indeholder anordninger, som ikke har været underkastet en overensstemmelsesvurdering som omhandlet i artikel 8, skal hver af disse anordninger være forsynet med påskriften »ikke godkendt til handelsformål« på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor vægten er taget i brug. Denne påskrift skal være anbragt på anordningerne i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

KAPITEL IV

Kontrol af ibrugværende vægte*Artikel 13*

1. Vægte forsynet med CE-godkendelsesmærke, og som anvendes til et hvilket som helst af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, skal, medens de er i brug, underkastes en inspektion af et udpeget inspektionsorgan for at sikre, at de stadig er i overensstemmelse med den i typegodkendelsesattesten beskrevne type (hvor dette finder anvendelse) og opfylder de krav i dette direktiv, som gælder for dem.

2. De skal kontrolleres på ny

a) efter reparation, ændring eller efter at have været skilt ad

b) efter flytning i et geografisk område med en tyngdekraftværdi, som er tilstrækkelig forskellig til at begrunde en fornyet kontrol, navnlig af fejlvisningen.

3. Under udførelsen af disse inspektioner skal det udpegede organ gennemføre passende afprøvninger, som fremgår af de i artikel 5 omhandlede relevante standarder, eller tilsvarende afprøvninger. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde skal det anvende de maksimalt tilladte fejlgrænser som specificeret i bilag I, afsnit 4.1; i alle andre tilfælde skal det anvende de maksimalt tilladte fejlgrænser, som specificeret i bilag I, afsnit 4.2.

KAPITEL V

Overgangsperiode*Artikel 14*

1. EF-typegodkendelser i medfør af Rådets direktiv 73/360/EØF ⁽¹⁾ og nationale typegodkendelser, som er gyldige til 1. juli 1992, skal forblive gyldige indtil deres udløbsdato eller indtil 1. juli 2002, alt efter hvilken af disse datoer, der kommer først. Efter denne dato skal de dog fortsat forblive i kraft for de i stk. 2 omhandlede vægte.

2. Efter 1. juli 1992 tillader medlemsstaterne fortsat anvendelser af vægte, som er lovligt i brug på denne dato, så længe de opfylder de krav, der finder anvendelse for dem på grundlag af deres typegodkendelse eller oprindelige verifikation.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser*Artikel 15*

Enhver afgørelse truffet i medfør af dette direktiv, og som resulterer i begrænsninger af ibrugtagningen af en vægt, skal indeholde de nøjagtige begrundelser, den er baseret på. En sådan afgørelse skal straks meddeles den involverede part, som samtidig skal underrettes om de retsmidler, der står til hans rådighed i medfør af gældende lov i den pågældende medlemsstat, og om tidsfristerne for anvendelsen af sådanne midler.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. januar 1992 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 1992.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Direktiv 73/360/EØF ophæves pr. 1. juli 1992.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 335 af 5. 12. 1973, s. 1.

BILAG I

De væsentlige krav, som skal opfyldes af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede vægte, fremgår af det følgende. Den anvendte terminologi er den, som anvendes af Den Internationale Organisation for Retslig Metrologi.

METROLOGISKE KRAV

1. Måleenheder for masse

De anvendte måleenheder for masse skal være lovlige i medfør af direktiv 80/181/EØF⁽¹⁾.

Under denne betingelse er følgende måleenheder tilladt:

- SI-enheder: kilogram, mikrogram, milligram, gram og ton
- britiske enheder: pound, ounce (avoirdupois) og troy ounce
- andre enheder: metrisk karat ved vejning af ædelstene.

For vægte, som anvender de ovenfor omhandlede britiske måleenheder for masse, skal de i det følgende specificerede relevante væsentlige krav omregnes til nævnte britiske enheder ved anvendelse af simpel interpolation.

2. Nøjagtighedsklasser

2.1. Der er defineret følgende nøjagtighedsklasser:

- I. Speciel
- II. Fin
- III. Middel
- IV. Grov.

Specifikationerne for disse klasser er vist i tabel 1.

TABEL 1

Nøjagtighedsklasser

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast (min)	Maksimumslast (maks)	
		minimumsværdi	minimumsværdi	maksimumsværdi
I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100 e	50 000 e	—
II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,05 \text{ g}$	20 e	100 e	100 000 e
	$0,1 \text{ g} \leq e$	50 e	5 000 e	100 000 e
III	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20 e	100 e	10 000 e
	$5 \text{ g} \leq e$	20 e	500 e	10 000 e
IV	$5 \text{ g} \leq e$	10 e	100 e	1 000 e

2.2. Delingsværdier

2.2.1. Den faktiske delingsværdi (d) og verifikationsdelingsværdien (e) skal være af formen 1×10^k , 2×10^k eller 5×10^k masseenheder, hvor k er et helt tal eller nul.

2.2.2. For alle vægte bortset fra vægte med ekstra visningsindretninger er d lig med e.

2.2.3. For vægte med ekstra visningsindretninger gælder følgende:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 \text{ d,}$$

bortset fra vægte af klasse I med $d < 10^{-4} \text{ g}$, hvor

$$e = 10^{-3} \text{ g.}$$

(¹) EFT nr. L 39 af 15. 2. 1980, s. 39.

3. **Klassifikation**3.1. *Vægte med ét vejeområde*

3.1.1. Vægte uden en ekstra visningsindretning kan tilhøre en hvilken som helst af de fire definerede nøjagtighedsklasser.

3.1.2. Vægte udstyret med en ekstra visningsindretning skal tilhøre klasse I eller II. For disse vægte fås minimumslastens nedre grænser fra tabel 1 ved i kolonne 3 at erstatte verifikationsdelingsværdien (e) med den faktiske delingsværdi (d).

Hvis $d < 10^{-4} g$, kan maksimumslasten i klasse I være mindre end 50 000 e.

3.1.3. Opfylder en vægt specifikationerne i mere end en nøjagtighedsklasse, overlades valget af klasse til fabrikanten. Vægten skal opfylde alle krav i dette direktiv for den valgte klasse.

3.2. *Vægte med flere vejeområder*

Flere vejeområder end tilladt, forudsat at de er klart angivet på vægten. Hvert enkelt vejeområde klassificeres i henhold til 3.1. Hvis vejeområderne falder inden for forskellige nøjagtighedsklasser, skal vægten opfylde de strengeste krav, som finder anvendelse for de nøjagtighedsklasser, hvori vejeområderne falder.

3.3. *Fler-intervalvægte*

3.3.1. Vægte med ét vejeområde kan have adskillige vejeintervaller (fler-intervalvægte).

Fler-intervalvægte skal ikke være udstyret med en ekstra visningsindretning.

3.3.2. Hvert af vejeintervallerne på fler-intervalvægte er defineret ved

— dets verifikationsdelingsværdi e_i med $e_{i+1} > e_i$

— dets maksimumsnettolast maks_i med $\text{maks}_r = \text{maks}$

— dets minimumsnettolast min_i med $\text{min}_1 = \text{maks}_{i-1}$ og $\text{min}_1 = \text{min}$

hvor:

$i = 1, 2, \dots, r$

i = vejeintervalnummeret

r = det totale antal vejeintervaller.

Ved alle belastninger regnes med nettolasten uanset værdien af en eventuelt anvendt tara.

3.3.3. Vejeintervallerne klassificeres i henhold til tabel 2. Alle vejeintervaller skal falde inden for samme nøjagtighedsklasse, og denne klasse er vægtens nøjagtighedsklasse.

TABEL 2

Fler-intervalvægte

$i = 1, 2, \dots, r$

i = vejeintervalnummeret

r = det totale antal vejeintervaller.

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast (min)	Maksimumslast (maks _i)	
		minimumsværdi	minimumsværdi (*)	maksimumsværdi
I	$0,001 g \leq e_i$	$100 e_i$	$50\,000 e_{i+1}$	—
II	$0,001 g \leq e_i \leq 0,05 g$	$20 e_i$	$5\,000 e_{i+1}$	$100\,000 e_i$
	$0,1 g \leq e_i$	$50 e_i$	$5\,000 e_{i+1}$	$100\,000 e_i$
III	$0,1 g \leq e_i$	$20 e_i$	$500 e_{i+1}$	$10\,000 e_i$
IV	$5 g \leq e_i$	$10 e_i$	$50 e_{i+1}$	$1\,000 e_i$

(*) For $i = r$ gælder den tilsvarende kolonne i tabel 1, med e erstattet af e_r .

4. Nøjagtighed

- 4.1. Ved den første overensstemmelsesvurdering må visningsfejlen ikke overstige den maksimalt tilladte visningsfejl som vist i tabel 3. I tilfælde af digital-visning skal visningsfejlen korrigeres for afrundingsfejlen.

De maksimalt tilladte fejl gælder nettoværdi og taraværdi for alle mulige belastninger, bortset fra forhåndsindstillede taraværdier.

TABEL 3

Maksimalt tilladte fejl

Belastning				Maksimalt tilladte fejl ved første EF-overensstemmelsesvurdering
Klasse I	Klasse II	Klasse III	Klasse IV	
$0 \leq m \leq 50\ 000\ e$	$0 \leq m \leq 5\ 000\ e$	$0 \leq m \leq 500\ e$	$0 \leq m \leq 50\ e$	$\pm 0,5\ e$
$50\ 000\ e < m \leq 200\ 000\ e$	$5\ 000\ e < m \leq 20\ 000\ e$	$500\ e < m \leq 2\ 000\ e$	$50\ e < m \leq 200\ e$	$\pm 1,0\ e$
$200\ 000\ e < m$	$20\ 000\ e < m \leq 100\ 000\ e$	$2\ 000\ e < m \leq 10\ 000\ e$	$200\ e < m \leq 1\ 000\ e$	$\pm 1,5\ e$

- 4.2. De maksimalt tilladte fejl under brug er to gange de maksimalt tilladte fejl ved den første overensstemmelsesvurdering.

5. En vægts vejeresultater skal være repeterbare og skal kunne reproducere uanset arten af visningsindretning eller vejemetode.

Vejeresultaterne skal være tilstrækkeligt ufølsomme for ændringer af lastens placering på vejeladet.

6. Vægten skal være følsom over for meget små lastændringer.

7. Influensparametre og tid

- 7.1. Vægte af klasserne II, III og IV, som kan forventes anvendt i skrå stilling, skal være tilstrækkeligt ufølsomme for den grad af skråstilling, som kan forekomme under normal brug.

- 7.2. Vægtene skal opfylde de metrologiske krav inden for det af fabrikanten specificerede temperaturområde. Værdien af dette område skal mindst være:

5 °C for en vægt af klasse I

15 °C for en vægt af klasse II

30 °C for en vægt af klasse III eller IV.

Er der ikke fra fabrikantens side angivet nogen specification, gælder temperaturområdet $-10\ ^\circ\text{C}$ til $+40\ ^\circ\text{C}$.

- 7.3. Vægte tilsluttet el-nettet skal opfylde de metrologiske krav under forsyningsbetingelser, som ligger inden for grænserne af normale netspændingsvariationer.

Batteridrevne vægte skal vise, når spændingen falder under den nødvendige minimumsværdi, og skal under disse omstændigheder enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.

- 7.4. Elektroniske vægte, bortset fra vægte af klasse I og klasse II, såfremt e er mindre end 1 g, skal opfylde de metrologiske krav under betingelser med høj relativ fugtighed ved den øverste grænse af deres temperaturområde.

- 7.5. En langvarig belastning af en vægt af klasse II, III eller IV skal have ubetydelig indflydelse på visningen i belastet tilstand eller på nulvisningen umiddelbart efter fjernelse af lasten.
- 7.6. Under andre betingelser skal vægtene enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.

UDFORMNING OG KONSTRUKTION

8. Generelle krav

- 8.1. Vægtens udformning og konstruktion skal være af en sådan art, at vægtene vil bevare deres metrologiske kvaliteter, når de anvendes og installeres korrekt, og når de anvendes i det miljø, de er bestemt for.

- 8.2. Når elektroniske vægte udsættes for forstyrrelser, må de ikke vise betydende fejl, eller betydende fejl skal automatisk detekteres og korrigeres.

Når elektroniske vægte automatisk detekterer en betydende fejl, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.

- 8.3. Kravene under 8.1 og 8.2 skal til stadighed være opfyldt. Elektroniske vægte må derfor ikke udvise betydende pålidelighedsfejl inden for et tidsrum, som er normalt i betragtning af vægtens tilsigtede anvendelse, eller skal automatisk detektere og reagere på betydende pålidelighedsfejl.

Digitale elektroniske anordninger skal altid kontrollere måleprocessen, visningsanordningen samt enhver datalagring og -overførsel.

Er en betydende pålidelighedsfejl konstateret automatisk, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.

- 8.4. Er et ydre udstyr tilsluttet en elektronisk vægt via en passende grænseflade, må vægtens metrologiske egenskaber ikke påvirkes heraf.
- 8.5. Vægtene må ikke have egenskaber, som eventuelt vil kunne lette svigagtig anvendelse, og mulighederne for utilsigtet misbrug skal være minimale. Bestanddele, som ikke må demonteres eller justeres af brugeren, skal sikres mod noget sådant.
- 8.6. Vægte skal være udformet på en sådan måde, at den i dette direktiv fastsatte kontrol let lader sig udføre.

9. Angivelse af vejeresultater og andre vægtværdier

Angivelsen af vejeresultater og andre vægtværdier skal være nøjagtig, entydig og ikke-misvisende, og visningsindretningen skal gøre det let at aflæse visningen under normale anvendelsesbetingelser.

Navne og symboler for de under punkt 1 i dette bilag omhandlede måleenheder skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF, tilføjet symbolet for metrisk karat, dvs. symbolet »ct«.

Visning skal være umulig over maksimumsbelastningen (maks), forøget med 9 e.

En ekstra visningsindretning er kun tilladt efter decimalkommaet. En udvidet visningsindretning må kun anvendes midlertidigt, og udskrift skal ikke kunne finde sted under anvendelsen heraf.

Sekundære visninger er tilladt, såfremt de identificeres på en sådan måde, at de ikke kan forveksles med primære visninger.

10. Udskrivning af vejeresultater og andre vægtværdier

Trykte resultater skal være korrekte, passende identificeret og utvetydige. Skriften skal være klar, læselig, uudslettelig og varig.

11. Retstillingsmekanisme

Hvor det er hensigtsmæssigt, skal vægte være forsynet med en retstillingsmekanisme og en libelle, som er tilstrækkelig følsom til at muliggøre en korrekt installation.

12. Nulstilling

Vægte kan være udstyret med nulstillingsindretninger. Brugen af disse indretninger skal resultere i en nøjagtig nulstilling og må ikke give anledning til ukorrekte måleresultater.

13. Tara-indretninger og forhåndsindstillede tara-indretninger

Vægte kan have en eller flere tara-indretninger og en forhåndsindstillet tara-indretning. Betjeningen af tara-indretningerne skal resultere i en nøjagtig indstilling af viseren på nul og skal sikre korrekt nettovejning. Betjeningen af den forhåndsindstillede tara-indretning skal sikre korrekt bestemmelse af den beregnede nettoværdi.

14. Vægte til salg direkte til publikum med en maksimumsbelastning på ikke over 100 kg: yderligere krav

Vægte til salg direkte til publikum skal klart vise kunder alle væsentlige oplysninger om vejningen og i tilfælde af vægte med prisangivelse tillige om prisberegningen af det produkt, som købes.

Hvis salgsprisen angives, skal den være nøjagtig.

Vægte med prisudregning skal vise de væsentlige angivelser længe nok til at sætte kunden i stand til at læse dem ordentligt.

Vægte med prisudregning må kun udføre andre funktioner end vejning og prisudregning af den enkelte artikel, såfremt alle visninger i forbindelse med alle transaktioner udskrives klart, utvetydigt og hensigtsmæssigt opstillet på en bon eller etiket til kunden.

Vægtene må ikke have egenskaber, som direkte eller indirekte kan føre til visninger, hvis tolkning ikke er let eller ligetil.

Vægtene skal sikre kunderne mod ukorrekte salgstransaktioner, som skyldes, at vægtene ikke fungerer korrekt.

Ekstra visningsindretninger og udvidede visningsindretninger er ikke tilladt.

Supplerende indretninger er kun tilladt, såfremt de ikke muliggør svigagtig anvendelse fra sælgerens side, uden at kunden kan opdage det.

Vægte med samme karakteristika som for vægte anvendt til salg direkte til publikum, men som ikke opfylder de i dette kapitel beskrevne krav, skal på en uudslettelig måde være mærket »må ikke anvendes til salg direkte til publikum«. Denne mærkning skal være klart synlig på den side af vægten, som normalt ville vende mod kunden, såfremt den blev anvendt til salg direkte til publikum.

15. Vægte med prisetiketter

Vægte med prisetiketter skal opfylde kravene til prisvisende vægte til salg direkte til publikum i den udstrækning, disse krav finder anvendelse på den pågældende vægt. Udskrivning af en prisetiket skal være umulig ved en belastning, som ligger under minimumsbelastningen.

*BILAG II***1. EF-typeundersøgelse**

- 1.1. EF-typeundersøgelse er den procedure, hvorved et officielt inspektionsorgan sikrer og attesterer, at en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion, opfylder de bestemmelser i dette direktiv, som vedrører den.
- 1.2. Ansøgningen om typeundersøgelse skal indsendes af fabrikanten eller hans befuldmægtigede inden for Fællesskabet til et enkelt inspektionsprogram.

Ansøgningen skal indeholde:

- navn og adresse på ansøgeren, og såfremt ansøgningen indsendes af den befuldmægtigede, tillige dennes navn og adresse
- en skriftlig erklæring om, at ansøgningen ikke er indsendt til noget andet inspektionsorgan
- konstruktionsdokumentationen som beskrevet i bilag III.

Ansøgeren skal stille en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion og i det følgende benævnt »type«, til rådighed for inspektionsorganet.

- 1.3. Det officielle organ skal:
 - 1.3.1. gennemgå konstruktionsdokumentationen, verificere, at typen er fremstillet i overensstemmelse med konstruktionsdokumentationen, og identificere de bestanddele, der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i dette direktiv omhandlede standarder og væsentlige krav
 - 1.3.2. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller tests for at kontrollere, om de af fabrikanten anvendte løsninger opfylder de væsentlige krav, hvor de i artikel 5 omhandlede standarder ikke er anvendt
 - 1.3.3. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller tests for — hvor fabrikanten har valgt at anvende de relevante standarder — at kontrollere, hvorvidt disse er anvendt effektivt, og derved sikre overensstemmelse med de væsentlige krav
 - 1.3.4. med ansøgeren aftale det sted, hvor undersøgelser og/eller tests skal finde sted.
- 1.4. Hvor typen opfylder bestemmelserne i dette direktiv, udsteder inspektionsorganet en EF-typegodkendelsesattest. Attesten skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen, eventuelle betingelser for attestens gyldighed samt de nødvendige data for identifikation af den godkendte vægt og i givet fald en beskrivelse af dennes funktion. Relevante tekniske tegninger og skemaer vedlægges attesten som bilag.

Attesten skal have en gyldighedsperiode på ti år fra udstedelsesdatoen og kan fornyes for yderligere perioder på ti år ad gangen.
- 1.5. De øvrige officielle organer skal straks underrettes om udstedelsen af EF-typegodkendelsesattesten for den pågældende type og de under punkt 1.7 omhandlede tillæg. De kan få udleveret en kopi af EF-typegodkendelsesattesten og efter en begrundet anmodning en kopi af samtlige bilag og rapporter om de gennemførte undersøgelser og tests.
- 1.6. Et officielt organ, som afslår at udstede, eller som tilbagekalder en EF-typegodkendelsesattest eller et hvilket som helst af dens under punkt 1.7 omhandlede tillæg, skal underrette den medlemsstat, som udpegede det, samt de øvrige officielle organer med angivelse af grundene for afgørelsen.
- 1.7. Ansøgeren skal holde det inspektionsorgan, som udstedte EF-typegodkendelsesattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte type.

Ændringer af den godkendte type skal godkendes af det inspektionsorgan, som har udstedt EF-typegodkendelsesattesten, når sådanne ændringer påvirker overensstemmelsen med de væsentlige krav i dette direktiv eller de foreskrevne anvendelsesbetingelser. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den originale EF-typegodkendelsesattest.

2. Erklæring om produktionsoverensstemmelse (type 2)

- 2.1. EF-erklæringen om produktionsoverensstemmelse (type 2) er den procedure, hvorved en fabrikant, som opfylder forpligtelserne i medfør af afsnit 2.2, erklærer, at de pågældende vægte er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten og opfylder de krav i dette direktiv, som gælder for dem.

Fabrikanten skal anbringe CE-mærket på hver enkelt vægt og skal udfærdige en skriftlig overensstemmelseserklæring for hver enkelt vægt.

CE-mærket skal ledsages af identifikationssymbolet for det officielle organ, som er ansvarlig for den i afsnit 2.2 omhandlede EF-overvågning. Overensstemmelsesattesten skal ledsage den pågældende vægt.

- 2.2. Fabrikanten skal have indført et tilfredsstillende kvalitetsstyringssystem som specificeret i afsnit 2.3 og skal underkastes EF-overvågning som specificeret i afsnit 2.4.

2.3. *Kvalitetsstyringssystem*

- 2.3.1. Fabrikanten skal indsende en ansøgning om godkendelse af sit kvalitetsstyringssystem til et officielt organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger, navnlig dokumentationen for kvalitetsstyringssystemet og for den godkendte types konstruktion
- et løfte om at opfylde de forpligtelser, som opstår i forbindelse med det godkendte kvalitetsstyringssystem
- et løfte om at vedligeholde det godkendte kvalitetsstyringssystem for at sikre dets fortsatte egnethed og effektivitet.

- 2.3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre vægtenes overensstemmelse med den type, der er beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten, og med de krav i dette direktiv, som gælder for dem.

Alle de af fabrikanten indførte elementer, krav og bestemmelser skal dokumenteres på en systematisk og logisk opstillet måde i form af skriftlige retningslinjer, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre en almindelig forståelse af kvalitetsstyringsprogrammer, -planer, brugsanvisninger og rapporter.

Den skal navnlig indeholde en dækkende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætningerne og organisationsstrukturen samt ansvarsområder og bemyndigelser i forbindelse med produktkvalitet
- fremstillingsprocessen og kvalitetskontrollen samt de kvalitetssikringsteknikker og systematiske indgreb, som vil blive anvendt
- de undersøgelser og afprøvninger, der vil blive gennemført før, under og efter fremstillingen, samt den hyppighed, hvormed disse vil blive gennemført
- midlerne til at overvåge en effektiv anvendelse af kvalitetsstyringssystemet og opnåelsen af den ønskede produktkvalitet.

- 2.3.3. Det officielle organ skal gennemgå og evaluere kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, hvorvidt det opfylder de i afsnit 2.3.2 omhandlede krav. Det skal gå ud fra, at disse krav overholdes af kvalitetsstyringssystemer, som anvender den tilsvarende harmoniserede standard.

Organet skal meddele fabrikanten sin afgørelse og underrette de øvrige officielle organer herom. Meddelelsen skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

- 2.3.4. Fabrikanten eller hans befuldmægtigede skal holde det inspektionsorgan, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, underrettet om alle ajourføringer af kvalitetsstyringssystemet i forbindelse med ændringer som følge af f.eks. nye teknologier og kvalitetsbegreber.
- 2.3.5. Et inspektionsorgan, som tilbagekalder godkendelsen af et kvalitetsstyringssystem, skal underrette de øvrige organer herom med angivelse af begrundelsen for afgørelsen.
- 2.4. *EF-overvågning*
- 2.4.1. Formålet med EF-overvågning er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder de forpligtelser, som følger af det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 2.4.2. Fabrikanten giver inspektionsorganet adgang til at inspicere fabrikations, inspektions- og afprøvnings- samt oplagringsfaciliteter og skal stille al nødvendig information til rådighed, navnlig:
- dokumentationen for kvalitetsstyringssystemet
 - konstruktionsdokumentationen
 - kvalitetsstyringsdokumenter, såsom inspektionsrapporter og afprøvningsdata, kalibreringsdata, kvalifikationsrapporter for det berørte personale osv.
- 2.4.3. Det officielle organ skal sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet, og fremsender en inspektionsrapport til fabrikanten.

3. **EF-verifikation (type 1)**

- 3.1. EF-verifikationen er den procedure, hvorved et officielt organ kontrollerer og attesterer, at vægte er i overensstemmelse med den type, der er beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten, og opfylder de krav i dette direktiv, der gælder for dem. Det officielle organ anbringer CE-mærket på hver enkelt vægt og udarbejder en skriftlig overensstemmelsesattest for hver enkelt vægt. Overensstemmelsesattesten skal ledsage den pågældende vægt.
- 3.2. Enhver vægt skal undersøges, og der foretages passende afprøvninger som beskrevet i de i artikel 5 omhandlede relevante standarder, eller tilsvarende afprøvninger udføres for at sikre deres overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv.
- 3.3. Det i afsnit 1 omhandlede CE-mærke skal ledsages af det officielle organs identifikationssymbol.

4. **EF-verifikation (type 2)**

- 4.1. EF-verifikationen (type 2) er den procedure, hvorved et officielt organ kontrollerer og attesterer, at de pågældende vægte opfylder de krav i dette direktiv, der gælder for dem. Det officielle organ anbringer CE-mærket på hver enkelt vægt og udarbejder en skriftlig overensstemmelsesattest for hver enkelt vægt.

Attesten skal have en gyldighedsperiode på ti år fra udstedelsesdatoen og kan fornyes for yderligere perioder af ti års varighed. Den skal ledsage den pågældende vægt.

- 4.2. Hver enkelt vægt skal undersøges, og der foretages passende afprøvninger som beskrevet i de i artikel 5 omhandlede relevante standarder eller tilsvarende afprøvninger til sikring af, at de er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv.
- 4.3. Det i afsnit 1 ovenfor omhandlede CE-mærke skal ledsages af det officielle organs identifikationssymbol.
- 4.4. Konstruktionsdokumentationen for vægten som specificeret i bilag III skal stilles til rådighed for det officielle organ.

5. Fælles bestemmelser

- 5.1. EF-erklæringen om produktionsoverensstemmelse (type 2), EF-verifikationen (type 1) og EF-verifikationen (type 2) kan udføres på fabrikantens værksteder eller et hvilket som helst andet sted, såfremt transport til anvendelsesstedet ikke kræver, at vægten skilles ad, hvis ibrugtagningen på anvendelsesstedet ikke kræver samling af vægten eller andet teknisk installationsarbejde, som kan forventes at påvirke vægtens funktion, og såfremt vægtens funktion er ufølsom over for tyngdekraftvariationer. I alle andre tilfælde skal de udføres på anvendelsesstedet for vægten.
- 5.2. Såfremt vægtens funktion er følsom for tyngdekraftvariationer, kan de i afsnit 5.1 omhandlede procedurer gennemføres i to stadier, hvor det andet stadium skal omfatte alle undersøgelser og afprøvninger, hvis resultat påvirkes af tyngdekraften, og det første stadium omfatte alle andre undersøgelser og afprøvninger. Det andet stadium skal udføres på vægtens anvendelsessted. I tilfælde af, at en medlemsstat har indført tyngdekraftzoner på sit område, kan udtrykket »på vægtens anvendelsessted« læses som »tyngdekraftzonen for vægtens anvendelse«.
- 5.3.1. Hvor en fabrikant har valgt en gennemførelse i to stadier for en af de i afsnit 5.1 omhandlede procedurer, og hvor disse to stadier vil blive udført af forskellige parter, skal en vægt, som har gennemgået første stadium af den pågældende procedure, være forsynet med identifikationssymbolet for det officielle organ, som var involveret i dette stadium.
- 5.3.2. Den part, som har udført første stadium af proceduren, skal for hver vægt udstede en attest indeholdende de nødvendige data til identifikation af vægten, og som specificerer de gennemførte undersøgelser og afprøvninger.
- Den part, som udfører andet stadium af proceduren, skal udføre de undersøgelser og afprøvninger, som endnu ikke er udført.
- 5.3.3. En fabrikant, som i første stadium har valgt EF-erklæringen om produktionsoverensstemmelse (type 2), kan enten anvende samme procedure i andet stadium eller beslutte at fortsætte i andet stadium med EF-verifikation (type 1).
- 5.3.4. CE-mærket skal anbringes på vægten efter afslutning af andet stadium sammen med identifikations-symbolet for det officielle organ, som er involveret i andet stadium.

BILAG III

KONSTRUKTIONSDOKUMENTATION

Konstruktionsdokumentation skal i den udstrækning, det er relevant for vurderingen, indeholde:

- en generel beskrivelse af vægttypen
 - skitseprojekter og produktionstegninger og skemaer for komponenter, moduler, kredsløb, osv.
 - beskrivelser og forklaringer, som er nødvendige for at forstå det ovenfor nævnte, herunder betjening af vægten
 - en liste over de i artikel 5 omhandlede standarder, som helt eller delvis er anvendt, og beskrivelser af de løsninger, der er anvendt for at opfylde de væsentlige krav, hvor de i artikel 5 omhandlede standarder ikke er anvendt
 - resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser osv.
 - afprøvningsrapporter.
-

BILAG IV

1. Vægte til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede anvendelser og vægte til de i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede anvendelser, som har været underkastet den relevante EF-procedure for overensstemmelsesvurdering, skal være forsynet med
 - a) — CE-godkendelsesmærket som beskrevet i afsnit 3
 - identifikationssymbolerne for det eller de officielle organer, som har foretaget EF-overvågningen eller EF-verifikationen

Ovennævnte mærke og påskrifter skal være fastgjort på vægten, tydeligt anbragt i en samlet gruppe.

 - b) følgende påskrifter
 - fabrikantens eller navn
 - nøjagtighedsklasse, anbragt i en oval eller mellem to vandrette linjer forbundet med to halvcirkler
 - maksimumslast i form af: maks ...
 - minimumslast i form af: min ...
 - verifikationsdelingsværdi i form af: $e = \dots$

plus, hvor dette finder anvendelse

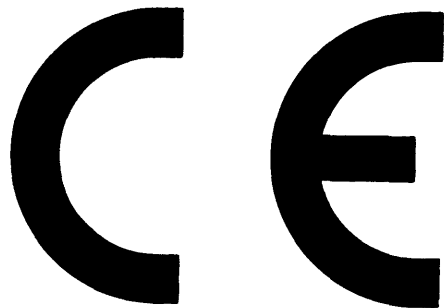
 - serienummer
 - for vægte bestående af separate, men sammenhørende enheder: identifikationsmærke på hver enhed
 - delingsværdi i form af: $d = \dots$
 - maksimal additiv tara i form af: $T = + \dots$
 - maksimal subtraktiv tara i form af: $T = - \dots$
 - tara interval i form af: $d_T = \dots$
 - overlastevne i form af: $\text{Lim} \dots$
 - de særlige temperaturgrænser i form af: $\dots^\circ \text{C} / \dots^\circ \text{C}$
2. Vægte til de i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede anvendelser, som ikke har gennemgået den relevante EF-procedure for overensstemmelsesvurdering, skal være forsynet med:
 - fabrikantens mærke eller navn
 - maksimumslast i form af: maks ...
3. CE-godkendelsesmærket skal bestå af symbolet CE som vist i bilag VI efterfulgt af de sidste to cifre for det år, hvor mærket blev anbragt.
4. Vægtene skal være indrettet på passende måde med henblik på fastgørelse af CE-typegodkendelsesmærke og/eller påskrifter. Disse skal være af en sådan art, at det er umuligt at fjerne mærket og påskrifterne uden at beskadige dem, og således at mærket og påskrifterne er synlige, når vægten er i brug.
5. Hvor der anvendes et mærkeskilt, skal det være muligt at forsegle skiltet, medmindre det ikke kan fjernes uden at ødelægges. Hvis mærkeskiltet kan forsegles, skal det være muligt at anvende et kontrolmærke i forbindelse hermed.
6. Påskrifterne maks, min, e, d skal også være vist nær det sted, hvor vejeresultatet vises, såfremt de ikke allerede er anbragt der.
7. Hver visningsenhed, som er tilsluttet eller kan tilsluttes et eller flere vejelad, skal være forsynet med de relevante påskrifter i forbindelse med de pågældende vejelad.

BILAG V

Følgende minimumskriterier skal anvendes af medlemsstaterne, når de udpeger organer til gennemførelse af opgaver i medfør af de i artikel 8 omhandlede procedurer.

1. Organerne skal være i besiddelse af det nødvendige personale, de nødvendige midler og det nødvendige udstyr.
2. Personalet skal være i besiddelse af teknisk kompetence og professionel integritet.
3. Ledelse og personale skal være uafhængig af alle kredse, grupper eller personer, som har en direkte eller indirekte interesse i ikke-automatiske vægte i forbindelse med gennemførelsen af afprøvninger, udarbejdelsen af rapporter, udstedelse af attester og overvågning som krævet i dette direktiv.
4. Personalet skal have tavshedspligt.
5. Organerne skal tegne en ansvarsforsikring, såfremt deres ansvar ikke dækkes af staten.

Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, at betingelserne under 1 og 2 er opfyldt.

BILAG VI

CEDEFOP — EUROPEAN CENTRE FOR THE DEVELOPMENT OF VOCATIONAL TRAINING

YOUNG PEOPLE IN TRANSITION — THE LOCAL INVESTMENT

**A handbook concerning the social and vocational integration of young people:
local and regional initiatives**

During the past decade many initiatives have been taken at European Community and Member State level to assist young people in the transition from school to employment. Recently there has been a new emphasis on the importance of developing cooperation at local level between the various services available to young people to assist them in transition from school pupil to student or trainee status, to that of being an independent, employed adult. This latest publication from CEDEFOP concentrates on suggesting how such local coordination can be achieved.

The handbook has been prepared on the basis of an exchange of ideas and experiences between project leaders and managers in six Member States and, with the aid of diagrams, suggests lines of action for policy-makers and practitioners.

182 pp.

Published in: ES, DE, EN, GR, FR, IT and NL.

Catalogue number: HX-46-86-581-EN-C

ISBN: 92-825-6877-6

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 4.00 — IRL 2.90 — UKL 2.50 — USD 4.00

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

EUROPÆISK TOLDFORTEGNELSE OVER KEMISKE STOFFER

Vejledning ved tarifiering af kemiske produkter i Den Kombinerede Nomenklatur
(dansk udgave)

Dette værk indeholder

- 32 000 kemiske betegnelser (almindelige og systematiske betegnelser samt synonymmer)
- ni sprog: spansk, dansk, tysk, græsk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

Dette værk giver

- mulighed for straks at finde tarifieringen (pos. og underposition) for kemiske stoffer i den nye toldtarif for De Europæiske Fællesskaber på grundlag af en betegnelse på et af de ni sprog

Nomenklaturen i denne nye tarif (Den Kombinerede Nomenklatur) er baseret på nomenklaturen i »Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Varenomenklaturssystem«, der er trådt i kraft den 1. januar 1988

- de tilsvarende betegnelser på de ni sprog (flersproget specialordbog) takket være en fælles nummernøgle (CUS-nummeret)
- mulighed for at finde CAS-nummeret (chemical abstracts registry number).

Disse benævnelser kan anvendes som sådan for at få adgang til De Europæiske Fællesskabers Kemiske Databank (ECDIN).

623 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: CB-52-88-348-DA-C ISBN: 92-825-7916-6

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

Pr. ensproget bind:

ECU 33,75 DKR 270

For alle ni sprog:

ECU 232 DKR 1 850

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
THE COMPUTERIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION

Social Europe — Supplement 4/88

So far, the Social Europe Supplements on the social implications of technological change have focused on production and information technologies as applied to industrial processes or services.

This issue deals, by contrast, with a rather unexplored and special area, namely the computerization of public administration.

Since the Commission of the European Communities is itself a public administration, having sometimes more complex problems than the national administrative bodies, we shall, before moving on to the national reports, provide an overview of programmes, problems and socio-organizational implications of IT as perceived at Commission level.

149 pp.

Published in: DE, EN, FR.

Catalogue number: CE-NC-88-004-EN-C

ISBN: 92-825-8546-8

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 5.10

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg